

ת"פ 6328/05 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 6328-05 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד

פלוני

הנאשם

גור דין

1. ביום 18.3.21 הורשע הנאשם, בהתאם להודאותו ובמסגרת הסדר טעון, בעובדות כתוב אישום מתווך בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ובעבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. עפ"י המתוואר בכתב האישום ביום 6.12.19 בשעה 23:00, בביתה של הנאשם ואשתו, המתלוונת, צפתה המתלוונת בטלוויזיה בחדר השינה. הנאשם נכנס לחדר, כיבת האור וביקש מהמתלוונת לכבות את הטלוויזיה בשל רצונו לישון. הנואשת סיירבה אך הנmicת את עצמת הקול. הנאשם נשכב לישון אך חחמש דקות לאחר מכון התרומות, קילל את הנואשת במילים "בת זונה" וشرط אותה במצחה. המתלוונת שאלתה את הנאשם מה קרה ובתגובה הוא אמר לה "אני ארצה אותה". המתלוונת הלכה לחדר האמבטיה וראתה כי היא מודמתת ממצחה אז הלכה לחדר השינה, הראתה לנואש את השירטה במצחה ואמרה לנואש כי בכוונתה להתלוון על כך במשטרתו והנאשם אמר למ监ونנת "תעשה מה שתאת רוצה".

3. סוכם בין הצדדים כי הם יבואו בדברים פעם נוספת לאחר קבלת תסجيل המבחן.

ראיות ההגנה

4. נ/1 ו-נ/2: תלושי שכר שקיבל הנאשם בגין עבודתו כמאבטחת.

תסוקיר שירות המבחן

5. ביום 30.8.21 הוגש תסוקיר שירות המבחן, אביה מתוכנו בתמצית.

6. בתסוקיר תואר הנאשם כבן 63 שנים, נשוי למ监ונת ואב לשני ילדים. הנאשם בן זקנים במשפחה המהווה. בפן התעסוקתי תואר שהנאשם סבל בכל מהלך השנים מחוסר יציבות תעסוקתית. הוא עבד

במשך השנים לתקופות קצרות בנסיבות מגוונות ו_Frameworkים ואז נטש עבודות אלו לאחר כשנתיים - שלוש חurf העובדה שהיה אהוב על מעסיקיו. לפני כ-8 שנים חדל לנשות ולהשתלב בשוק התעסוקה. תואר כי המתלוונת היא שהייתה במהלך השנים מפרנסת המשפחה העיקרי, באמצעות עסק שבבעלותה, ואילו הנאשם, שהתקשה בכך התעסוקתי, טיפול במטלות הבית וגידול הילדים. הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה והוא ניהל אורח חיים נורמלי ותקין בכל מהלך השנהם.

.7. בהתייחסו לאירוע נשוא האישום נטל הנאשם אחריות חלקית למעשה תוך שתיאר את הפגיעה שחש כאשר קודם לאירוע גילה שהמתלוונת העבירה כספים לאחיה ללא ידיעתו, דבר שהוביל לתוצאות כספ ובודנות חשש כלפי. הנאשם תיאר שביקש להבהיר למלוונת את תחושים וועל כן תקף אותה. הנאשם התקשה להגדיר את מעשיו כאלימים אך מצד שני הכיר בנסיבות מסוימת בפועלותיו. הנאשם שלל צורך במערכות טיפולית.

.8. הקשר עם המתלוונת תואר ע"י שני בני הזוג כקשר מכבד, מיטיב וקרוב, ללא אירועי אלימות כלל. תוארו תקופות מתוחות סביר מתח שנבע ממצבם הכלכלי, כתוצאה מקשיש התעסוקה של הנאשם. הנאשם תיאר כי בני הזוג התגברו על קשיים אלו בהידברות והבנה. אשת הנאשם אישרה את דברי הנאשם. המתלוונת תיארה את הנאשם כאדם רגוע ומסור שנטל על עצמו במהלך השנים את ניהול משק הבית. עוד תיארה כי אירוע נשוא האישום הינו חריג להתנהלות הנאשם כלפי. המתלוונת תיארה כי התלוונת במשטרת על אירוע, בשל בהלה שחשאה במהלך התקיפה, אך לאחר מכן, הם ישבו את ההדורים, ומазן הם שבו להתנהלות זוגית מיטיבה.

.9. התרומות שירות המבחן הייתה מהתנהלות נורמלית של הנאשם ומיסירותו למשפחה, וכי אירוע נשוא האישום חריג להתנהלותו הרגילה. מצד שני תוארו בגורמי הסיכון הרקע הקשה בו צמח הנאשם, בהיעדר דמות אם ותסכולים הנובעים מכך. עוד תוארו תסכולים הנובעים מהקשיש התעסוקתי שחווה הנאשם למול הצלחותיה של המתלוונת המפרנסת את המשפחה בכבוד. עוד תואר הקשיי בנטילת אחריות לחומרת המעשים וצמצום חלקו באירוע.

.10.abis לב לשוקלים האמורים מצא שירות המבחן להמליץ על עונש בדמות צו של"צ למשך 250 שעות וענישה צופה פניו עתיד. באשר לסוגיית הרשעה מצא שירות המבחן שלא להמליץ על כך, הן מפאת חומרת העבירות, היעדר נטיית אחריות למעשים, וכן משומם שלא הוכחה פגעה קונקרטית תעסוקתית בנאשם.

טענות הצדדים

.11. בטיעונה לעונש ביקשה המאשימה לאמץ את עמדת שירות המבחן. לדבריה, אין מקום להיעתר לבקשה לביטול הרשעה מאחר ולא הוכחה פגעה קונקרטית בנאשם. עם זאת, לאור עבורי הנקי של הנאשם ואי-פתיחה הליכים נוספים נגדו, הסכימה המאשימה להמליצה העונשית של שירות המבחן בדמות הטלת צו של"צ בהיקף 250 שעות לצד מסר מותנה. ההגנה מנגד, ביקשה לתקן את שנ��בע בתסaurus. נטען כי לנאשם עבר תעסוקתי בעבודות אבטחה והוגשו תלושי שכר המUIDים על טענה זו. לטענת הסגנורית המדובר חברות כוח אדם אשר אין מעסיקות מאבטחים בעלי עבר פלילי וכן הוא

איבד את רישוֹן הנשך. נטען שתיגרים לנאמן פגעה כלכלית כל וירושע בדיון. הסגנורית הוסיףה וטענה שהמדובר בזוג נורטטיבי שחי חי זוגיות תקינים, וכי המתלוונת בעצמה ביקשה לבטל את התלונה כבר ביום אחריו האירוע.

.12. הנאם מסר בבית המשפט, כי עבד באבטחה במשך כ-10 שנים, וכי זהו המקצוע העיקרי שלו, אך שכרגע אין אפשרות לעבוד ממשום שאינו רשאי להוציא רישוֹן נשך ואשתו נאלצת לפרנס את המשפחה לבדה. לטענתו אין אפשרות עסקה בתחום אחר בשל גילו המתוקם והרשעתו בדיון פגעה בו כלכלית באופן קשה.

דיון והכרעה - סוגיות ביטול הרשותה

.13. כאמור, הצדדים חולקים בסוגיות הרשותה הנאם. כבר עתה אצין כי לאחר שימוש טיעוני הצדדים ועון בחומר שלפני לא מצאתי לקבל את עדמת ההגנה, ולהורות על ביטול הרשותה. אbehir דברי.

.14. סוגית אי הרשותה מעוגנת בסעיף 192א לחס"פ, וכן בסעיף 71א(ב) ובסעיף 1(2) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, אשר בכולם הווסף בית המשפט ליתן צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, תוך הימנעות מהרשותה.

.15. בע"פ 96/2083 כתב נ' מדינת ישראל פ"ד, נב(3) 337 נקבע כי באופן כללי, משאוכח ביצועה של עבירה, יש להרשייע את הנאם, זולת מקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאם מן הרשותה לבין חומרתה של העבירה (ראו: סעיף 6 לפסק דינה של כב' השופט דורנר).

.16. עוד נקבע בפרשת כתב הנ"ל כי מטרת השימוש בסעיף זה לחוק היא שיקומית, והוא טובא מכלול השיקולים לפטור את הנאם מהרשותה. בפסה"ד נקבע כי "עשה שימוש בכל' זה כאשר יתקיימו שני תנאים אלו במצטבר:

א. הרשותה תוביל לפגיעה חמורה בשיקום הנאם.

ב. סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסתים על הרשותה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים שפורטו בפסה"ד.

.17. בפסקה מאוחרת נקבע שאי הרשותה של נאם, שאשמו הוכחה, היא חריג לכלל שכן יש בה מימד של פגעה בעקרון השוויון בפני הדיון. לפיכך נקבע שבתי המשפט מצוים לעשות שימוש מושכל זההיר בסמכות שניתנה להם על פי סעיף 71א(ב) לחוק העונשין ולהימנע מהרשותה נאם רק במקרים חריגים בהם מתקיימות נסיבות מיוחדות מצדיקות זאת, וזאת בכדי למנוע פגעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק ובשיעור ענישה אחרים (ראו בהרחבה: ע"פ 06/2010 מיכאל שורaki נ' מדינת ישראל נ' מדינת ישראל (20.6.06); וכן השוו אודות השימוש החרג בסעיף אי הרשותה: רע"פ 1666/05 יאיר סטבסקי נ' מדינת ישראל (24.03.05); ע"פ 1042/03 מצורפלס שותפות מוגבלת בע"מ (1974) נ' מדינת ישראל, נח(1) 721 (2003)).

18. בע"פ 2669/2000 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נד(3), 685, (17.8.00) נקבע כי: "משמעות בית המשפט לשקל אימתי ייחיל את הכלל המדבר בחומרת הרשעה ומתי ייחיל את החרג בדבר הימנעות מהרשעה, נדרש איזון שיקולים המעמיד את האינטראס הציבורי אל מול נסיבותו האינדיבידואלית של הנאים... במאזן השיקולים האמור גובר בדרך כלל השיקול הציבורי ורק נסיבות מיוחדות, חריגות ויצאות דופן ביותר תצדקה סטייה מחייב הדיון בדרך הרשותה העברית, וזאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מההרשעה בדיון לבין חומרתה של העבריה והנזק הצפוי לעברין מההרשעה".
19. בספרו **על סדר הדין לפליילים** (חלק שני, תשס"ג, 1105) ציין המלמד קדמי כי "בנסיבות נדירות, ביותר, כאשר יש בעצם הרשעה ממשו תגובה חריפה באורח קיצוני למעשה העבריה מחד גיסא, ובנסיבות העניין אין מקום לעונשה אלא להעמידה במח奸. נסיבות נדירות אלה נוצרות בדרך כלל על רקע נסיבות אישיות - כגון: גיל, מצב בריאות, מוצא משפחתי - כאשר הרשעה כמוה 'יכמת מות' לנאים".
20. עוד נקבע בפסקה שאחד השיקולים המהותיים שייטו את הקפ' לטובת אי הרשעה הינו כאשר בית המשפט משתכנע שהנאם הפנים את חומרת מעשיו והביע חרטה לגבייהם (ראו: ת"פ 40200/99 **מדינת ישראל נ' שלמה איזנברג** (4.10.2004)).
21. במקרה שלפני לא מצאתו שהוכחו התנאים הנדרשים לביטול הרשעה.
22. ראשית - לא הוכח שייגרם נזק ממשי וكونקרטי לנאים מהרשעתו. בפסקת בהמ"ש העליון נקבע כי בבאו בית המשפט לדון בבקשת ביטול הרשעה, עליו לבחון את הנזק העולם להיגרם לנאים, כאשר עליו להתייחס לנזק מוחשי וكونקרטי, ולא לאפשרויות תיאורתיות לפיהן עלול להיגרם לנאים נזק בעtid. ראו: רע"פ 12/9118 **פריגין נ' מדינת ישראל** (נבו, 3.1.2013).
23. במקרה דנן, הציג הנאשם שני תלושים שכר, נ/1 ו-נ/2, מהם ניתן ללמידה שהוא עסוק בעבר באבטחה אך המדבר בתקופות העסקה קצרות, ראשונה שבהן משך שנה ושניה שבהן חמישה חודשים. שני תלishi השכר הינם עד לשנת 2014 בעודו שהairoע נשוא ההליך התרחש בשנת 2019. בנסיבות אלו לא הוכח בפניו כי הנאשם מועסק כתע, זהה גם עםדת שירות המבחן, ובעיקר לא התרשםתי, כי תיגרם לנאים פגעה ממשית כל וירושע בדיון. שנית, לדעת שירות המבחן קיימת חשיבות במקרה זה בעונשה מציטת גבול לצד עונש שיקומי. הסיבה השלישית, נוגעת בחומרת העבריה. באופן כללי, גישתי היא שבUberיות אלימות במשפחה יש להמשיך ולקבוע שביטול הרשעה הינו בגדר חריג שכחרים, האמור להתרחש רק מקום בו הוכחה פגעה ממשית בעיסוקו של הנאשם. כפי שכבר ציינתי, פגעה זו לא הוכחה במקרה דנן, ועל כן, ומאחר ואין המדבר בחרג ממשי, לא מצאתו להיעתר בבקשת ההגנה בעניין זה.

מתחם העונש הולם

24. מעשי הנאשם פגעו בערך החברתי של זכותו האינהרנטית של כל אדם לשמרה על בוחנו האישី ועל גופו, ובפרט בזכותו של נשים לחוש מוגנות בביתן-מבחן. בית המשפט עמדו רבות על חומרתן הרבה של Uberיות אלימות במשפחה. בפסקת בית המשפט העליון נקבע כי מעשים אלו נתפסים כבעלי חומרה عمود 4

מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים, שכן הציפיה האנושית הטבעית היא שבתור משפחה ישראלי חחש הרmonoיה וכבוד. כאשר יחש זה מופר, הוא נוגד את חוש הצדק האנושי. עוד נקבע כי במערכת יחסים אלימה במשפחה, נעשה שימוש לרעה בכוחו של החזק למול החלש. חולשה זו מקבלת משנה תוקף ממשום שגיגותם של נפגעי העבירה לרשויות אכיפת החוק, לרוב קטינים או בת זוג, היא עניין טעון, מרכיב וקשה, ולרוב מלאה באימה רבה. עוד צוין כי לא אחת נעשה שימוש לרעה ברצון הנפגע לשומר על שלמות המשפחה וכן בתלוותו הרבה של הנפגע בפוגע, מבחינה כלכלית ורגשית. בנסיבות האמורות קבע בית המשפט כי חלה חובה יתרה להגן על קורבנות האלימות, שהם על פי רוב חסרי ישע, ומכאן אף נדרשת החמורה בעונישה בעבירות אלה. ראו: ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07).

.25. עוד נקבע בפסקה כי נגע האלימות במשפחה פוגע בשлом הציבור ובערבים יסודים של החברה בישראל, ועל בית-המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשים אלו בדרך של עונישה משמעותית, אשר תעביר מסר שיפוטי חד וברור לעבריini האלימות במשפחה. ראו: רע"פ 7513/12 **בלאל מרעי נ' מדינת ישראל** (22.10.12)). בעניין זה נקבע כי "לא די ברוטוריקה מרתיעה המוקעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסק הדין בעונישה הולמת". ע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.02.11).

.26. באשר למתחם העונישה ההולם בגין עבירת תקיפה בת -זוג הגורמת חבלה, הרי שבאופן טבעי מתחם העונישה בעבירות אלו מתרפרש על פני טווח רחב ביותר, המשטנה בכל מקום ומקורה בהתאם לנטיות העבירה, חומרתה, תכיפותה ועוד. עם זאת, ניתן לקבוע שלרוב מוטלים בגין סעיף מאסר זה עונשי מאסר, בין מספר חדשניים (אך על דרך עבודות השירות) ועד ל-10 חודשים. (ראו לדוגמה: רע"פ 5861/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו, 02.01.2020), רע"פ 11/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (נבו, 20.01.2015)).

.27. במקרים אחרים הוטלו עונשי מאסר על דרך עבודות שירות. (ראו לדוגמה: ת"פ 2196-11-11 מדינת ישראל נ' **הרצל ספייאשוויל** (נבו, 23.02.2015) בו נגזרו על הנאשם 6 חודשים מאסר שירותו בעבודות שירות, בגין צבר אירועי אלימות כלפי בת זוג, ברף חומרה נמוך יחסית (סתירות ודחיפות) אליהם נוספת עבירה תקיפה כלפי אחר. נכון נסיבותיו חייו הקשות של הנאשם הוחלט על מאסר באופן זה. וכך גם בת"פ 39535 **מדינת ישראל נ' פלוני** (נבו, 28.12.2014)).

.28. מתחם העונישה ההולם בגין עבירות אiomים עומד לרוב על מאסר מותנה כאשר המדבר באירוע אiomים בזdeck לא עבירות נלוות (ראו לדוגמה ת"פ 43163-02-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.12.18)), ומספר מועט של חדשים מאסר בפועל ועד לשנת מאסר כאשר נלוות לאiomים עבירות תקיפה סתם או כהமדובר באiomים חמורים (ראו לדוגמה: עפ"ג 3328-05-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (6.9.15); עפ"ג 5601-09-17 **אמגד אגרוף נ' מדינת ישראל** (17.6.14); עפ"ג 9704/06 **גרמן סלונים נ' מדינת ישראל** (10.04.2014) וגosa יטז נ' מדינת ישראל (17.6.14); ועוד).

.29. המקרא שפנינו, שונה מהותם מקרים, שכן אף שסעיף האישום הינו חמוץ, תקיפה חבלנית של המתлонנת, אין להתעלם לכך שהמדובר בנסיבות המצויות ברף נמוך של חומרה. מאידך, אופי האiom

שהופנה כלפי המתלוונת הינו חמור. על אף זאת, יש לזכור בחשבו גם את עמדת המתלוונת בכל הנוגע לקשר הזוג ולחרגותו של מקרה זה במערכות היחסים ביניהם, וכן את עמדת המאשימה לאימוץ עמדת שרות המבחן.

30. נכון טעמים אלו, יש לאמץ את עמדת שירות המבחן - להטלת צו שירות לtoluaלת הציבור, זאת לצד רכיבי ענישה נוספים.

קביעת עונשו של הנאשם מתוך שנקבע

31. הנאשם כבן 63, אינו עובד, נשוי ואב לשניים. הנאשם נודר עבר פלילי, נטל אחריות בבית המשפט לביצוע המעשים. עם זאת האחריות שנוטלה בשירות המבחן הינה חלקית בלבד (ראו: עמוד 2 פיסקה 2). לזכור בחשבו את עמדת המתלוונת בשיחה עמה, וכן את העובדה, כי מאז האירוע, בני הזוג מנהלים קשר חיוויי וקרוב. בנוסף לכך ולהתרשותם שירות המבחן, המדובר בנאים בעלי מערכת ערבים נורמטיבית ושומרת חוק, אשר מוקד רוב הזמן בדאגה למשפחה ובטיפול בילדים. בנוסף הבאתם במסגרת שיקולי את חלוף הזמן מעט ביצוען של העברות, וכן העובדה כי לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

32. באיזון הכלול ראוי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שירות לtoluaלת הציבור בהיקף 200 שעות, על פי תוכנית שתוגש על ידי שירות המבחן לאישור בית המשפט בתוך 60 ימים.

ב. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור על אחת העברות בהן הורשע.

33. המציאות תשליך העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז אדר א' תשפ"ב, 17 פברואר 2022, בנסיבות המאשימה, הנאשם ובאות-כוויתו.